

ARXIU / RICARD CUGAT

Skin nazi de Barcelona.
L'estètica d'aquesta tribu urbana s'ha estès molt darrerament, si bé sense tanta ideologia com a principi dels anys 90.

Què se n'ha fet, dels skins?

A principi dels anys 90, el fenomen skin, en la seva versió nazi, va atemorir el país. Amb el temps, la violència ha minvat, però l'estètica del grup s'ha estès molt.

Les úniques semblances entre el futbolista Iván de la Pena i l'estudiant Joan-Lluís és que tots dos van amb el cap pelat i que el futbol els torna boigs. Fora d'això, tot són diferències. El primer va pelat per estètica, i el segon, per ideologia. La distància entre l'un i l'altre és tan gran com ampli i divers és el ventall de persones que actualment van amb el cap afaitat. A principi dels anys 90, el fenomen skin era molt minoritari i només va fer parlar quan skins de tendències ultradretanes i neonazis van agredir unes quantes persones. En alguns casos les agressions van acabar amb ferides greus i fins i tot morts, com és el cas d'un transvestit, assassinat per skins nazis el 1994 al parc de la Ciutadella de Barcelona.

L'actitud d'aquests grupuscles neonazis va fer que, per extensió, tots els skins fossin considerats brètols i assassins potencials. Però amb el temps les coses han canviat. D'una banda, la majoria dels culpables de les agressions han estat jutjats, i alguns empresonats, i d'una altra, una bona part de la joventut del país ha adoptat, d'una manera o altra, elements de l'estètica skin: cabells arranats, botes militars, caçadores *bomber*, camises Ben Sherman, polos Fred Perry... Actualment, fins i tot és ben vist que esportistes d'elit s'afaitin el cap per motius estètics. Així, doncs, avui veure calbs artificials ja no dispara l'alarma social de fa set o vuit anys.

Però això no vol pas dir que els nuclis de skins d'ultradreta i neonazis hagin desaparegut. En general han disminuït, però també han aparegut nous aspectes preocu-

pants. D'una banda, van amb gossos agressius i, d'una altra, han format nuclis forts a les presons.

Estètica agressiva. Fonts vinculades als Mossos d'Esquadra asseguren que la violència skin ha disminuït molt. Pel que fa als joves, els Mossos estan més preocupats pels okupes que no pas pels skins, perquè, encara que se n'hagi estès la moda, els d'ideologia nazi han minvat en nombre i edat.

L'antropòleg Carles Feixa, de la Universitat de Lleida, també confirma el creixement d'aquesta moda. Segons Feixa, actualment hi ha una gran diversitat en el món skin. "A més dels racistes i antiracistes, que no són gaires, hi ha els skins estètics, sense ideologia, que són els que han augmentat més". Per a aquest nou grup —continua Feixa— el ritual del cap de setmana ja no és el futbol, sinó la música techno, que es balla a les macrodiscoteques, i, en alguns casos, les drogues sintètiques. Així, els dissabtes i els diumenges es pot veure jovent amb indumentària skin a discoteques com Chasis, de Mataró; Scorpia, d'Òdena (Anoia) o en alguns locals del Poblenou de Barcelona, com al Sr. Lobo. Al País Valencià i a les Illes, aquest joves es concentren a bars on sona música màquina. En el cas valencià es reuneixen sobretot als bars dels voltants del camp del Mestalla i, en menor mesura, a discoteques com ACTV i Chocolate. Aquesta moda de joves skins ballant a un ritme frenètic constant és exclusiva de la península ibèrica. A la resta d'Europa els skins, racistes o antiracistes, escolten una altra mena de música: rock, ska, oi! o reggae. La popularització d'aquesta moda agressiva a casa nostra respon, segons Feixa, al fet que aquests xicotets se senten infantilitzats; "tot i ésser adults, són tractats com si fossin criatures, i per això adopten aquesta actitud i aquesta estètica, per construir-se una identitat pròpia".

Gossos agressius. No solament els skins nazis es fan acompanyar de gossos agressius com ara Rottweilers, Bull Terriers i Pit Bulls; també alguns skins estètics en tra-

ARXIU / EFE

Membres del grup antiracista AENA asseguren que a la Trinitat Jove de Barcelona un 60% dels presos són skinheads.

ginen. Segons Mariano Conde, president del Gremi de Comerciants d'Animals de Companyia de Catalunya, aquesta mena de gossos no són dolents per naturalesa, el problema ve de les bèsties desequilibrades que venen individus que no en són criadors professionals. Per exemple, un Rottweiler, en bon estat de salut, costa de 150.000 a 200.000 pessetes, però a través de qualsevol revista d'anuncis classificats se'n poden trobar per menys de 30.000; això sí, amb poques garanties o cap. Aquesta diferència de preu fa que prop d'un 90% dels gossos surtin de criadors no professionals. Conde, que té una botiga d'animals de companyia, reconeix que sovint se li han presentat joves d'estètica skin demanant, entre altres gossos, Rottweilers o Pit Bulls; "so-

bretot volen que siguin agressius".

En vista d'aquesta agressivitat incontrolada, els governs d'Alemanya, França, la Gran Bretanya i els Països Baixos han fet lleis diverses per regular estrictament, i en alguns casos prohibir, la tinença de gossos d'aquestes races. Als Països Catalans, tot i que hi ha hagut agressions de gossos Rottweiler i Pit Bull, de moment cap administració no es planteja de fer cap llei específica sobre aquests animals. Tanmateix, des del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, Ricard Casanoves reconeix que totes les administracions haurien de fiscalitzar molt més la venda a través de criadors il·legals. A Catalunya els Mossos d'Esquadra fa un any que van iniciar investigacions sobre les agressions protagonitzades per gossos d'aquesta casta, molts dels quals pertanyien a skins neonazis.

Forts a les presons. La força dels skins nazis a les presons també comença a ser preocupant. Membres del grup A l'Enemic Ni Aigua (AENA), dedicats a denunciar activitats racistes i feixistes, asseguren que actualment a la presó de la Trinitat Jove de Barcelona un 60% dels presos són skins nazis, i que a la Model també tenen un nucli fort. La presència important de skins a les presons catalanes també és confirmada per fonts acostades als Mossos d'Esquadra, que recorden, així mateix, que bona part d'ells provenen de l'onada d'agressions de principi dels noranta. Molts també han estat empresonats per delictes vinculats al tràfic de drogues, especialment les sintètiques, com ara *speed* o èxtasi.

També el Moviment d'Objecció de Consciència (MOC) ha denunciat que alguns insumisos valencians empresonats a Alcalà de Hennes han estat agredits per skins neonazis a la presó, sense que els carcellers ho impedissin.

Tot i el convenciment de la policia que el fenomen de la violència skin, lligada a la ideologia nazi, és una cosa que va de baixada, hi ha fets que demostren que no s'ha pas acabat. Aquests últims mesos hi ha

A l'esquerra, podem observar un gos Bull Terrier, semblant al que s'han posat de moda entre els grups d'skinheads. El Bull Terrier, com el Pit Bull o Rottweiler, són races que de no estar ben ensinistrades poden ser perilloses per a l'ésser humà.

El mes de juliol skins nazis van barallar-se entre ells

ROSANNA PUCHADES

L'ARBRE GENEALÒGIC SKINHEAD

Mods (1962-1967)

A la meitat dels seixanta, la majoria dels mods van passar-se a la psicodèlia i el hippisme. Els sectors més durs dels mods, els hardmods, van rebutjar aquesta nova moda i es van endurir més que mai.

Rude boys (1960-1970)

Aquest és un culte importat de Jamaica i propi de molts joves antillans emigrats a Anglaterra. Companys dels mods, són en gran part els que van donar les influències musicals i estètiques als skinheads. Rude boy era un jove que abans que treballar preferia traficar amb marihuana i ballar amb ska-60's black music.

Skinheads (1967-1971)

És una contra-cultura oposada al hippisme i protagonitzada per joves dels barris obrers de Londres, entre els quals hi ha força immigrants del Carib. Recullen la rebel·lia dels hardmods i dels rude boys.

Sueheads (1970-1973)

Skinheads que van voler vestir de manera més elegant i lluir una mica més de cabell, i pentinat. De fet, són skinheads amb una mica més d'estil.

Smoothies (1973-74)

Un any després del moviment suehead, els cabells es deixen créixer més, s'eixamplen més els pantalons, i s'incorpora el galm rock a les apetències musicals dels skins.

Bootboys (1972-1977)

Versió de carrer de l'estil suehead/smoothie, es veurà durant els anys 70 i a les petites ciutats angleses.

El revival skinhead (1977-1978)

Encara quedaven grups de skins a l'East End londinenc i als Midlands britànics, però és amb l'explosió punk, mod i two-tone que els skins apareixen arreu i en massa. Són els pares dels actuals skins.

Trojan Skins (1977 i continuen)

Apareixen com a reacció al moviment punk. Escolten la música ska de la discogràfica Two-Tone (Madness, Specials,...) i copien l'estil dels anys 60. El nom es refereix a una discogràfica antiga on es van editar els primers discos de ska. També els agrada la música negra d'aquella època.

Skins oil/ska (1978 i segueixen)

Estan plenament identificats amb l'estil de la classe treballadora. Incorporen la música oil a l'escena skin.

Redskins (1978 i segueixen)

Subdivisió dels oil-ska skins, amb la diferència que els redskins han polititzat el moviment des d'un punt de vista d'extrema esquerra. De fet, són la reacció polititzada als nazis boneheads.

Nazis boneheads (1978 i segueixen)

Allunyadíssims dels orígens veritables del moviment skinhead, són el resultat de la infiltració de l'extrema dreta. S'han convertit en força de xoc i carn de canó d'organitzacions feixistes. Practiquen la violència indiscriminada i alguns tenen una devoció ceuga cap al paganisme nòrdic.

hagut agressions d'aquesta índole a Xàtiva, Sant Pere de Vilamajor, al Poblenou de Barcelona i al Carme de València. Però n'hi ha un, d'aquests fets, que es destaca per sobre els altres. Va passar el dia 11 de juliol en un local de Sabadell. En principi havia de ser un concert de RAC (vegeu pàgines 23 i 24) dels grups Patria i Legión Negra per la unificació dels skins nazis de Barcelona, València i Madrid. Però les rivalitats, principalment futbolístiques, que els divideixen van fer que es barallessin. De fet, la propaganda del concert recomanava als assistents de no dur insígnies dels clubs de futbol per evitar enfrontaments.

Testimonis oculars asseguruen que en la batussa van aparèixer pistoles, ganivets i una escopeta de caça retallada i que va haver-hi trets, com ha confirmat la policia local. Aquests mateixos testimonis expliquen que un xicot de Terrassa hi va perdre un ull.

Fora del local del concert, els bàndols van començar a empaitar-se amb cotxes pels voltants. Al final la policia de Terrassa va detenir, durant un dia, cinc skins nazis i va retenir un cotxe amb tres impactes d'arma de foc. El fet té molt de relleu, perquè feia temps que no s'havien vist armes de foc, ni persecucions automobilístiques, ni cap brega d'aquesta magnitud.

Fa temps que els grups de skins nazis malden per unir-se i organitzar-se, però de moment no se'n surten gaire. A sobre, els grups estrictament nacional-socialistes no skins encara es miren aquesta tribu urbana amb recel. Això ve del fet que a principi dels anys 90 tots anaven plegats, fins que va haver-hi les primeres agressions amb ferits greus i morts. Tot i que van ser obra dels skins, la policia, especialment al Principat i en menor mesura al País Valencià, es va llançar sobre tota mena de grupuscles d'ultradreta, i aquests moviments nazis van adonar-se, a més a més, que els caps afaitats encara malmetien més la seva imatge, ja prou feta malbé.

Oriol Cortacans